

מזל טוב... מזל טוב

*** ימי הולדת ***

4.2. בוב ויניו
קשת בן-חיים (נכדה)

5.2. רותי ארז (ליפשיץ)
איה פרחי (נכדה - וטרמן)
נעם שגב-קדופרו
שני שוער (נכדה - עמית\גרשמן)

6.2. איליין איסטון
טל קנדל

7.2. גליל רוזנקרנץ

8.2. לירון גליק
דניאל ארנברג
נופר כהן (נכדה - מרקס)
אור משה פרחי (נכד - וטרמן)
בנסון הוניג
מיטל גלוק
מתיו בוטה (בין (!) טנא)

10.2. פלוא מרקוסון
יהושע ויטהם (נכד)
יניב ליפא (בין (!) אפשטיין)

"תודה מאוחרת"
מתנצלים מראש על האיחור,
ובכל זאת -
תודה מקרב ליבנו על
הברכות והמתנות לרגל הולדת
בננו עמרי סלע.
חן לכולם.
משפ' איתי, ענת ועמרי סלע

ב ת נ ו ל ד ה
מ ז ל ט ו ב
ל ה ו ר י מ : א ב י ג י ל ו א מ נ ו נ
ל ס ב י מ : ש ו ל מ י ת ו ג ' ו נ י
ו ל ה ו ר י ה ס ב י מ : ח ו ה ו א מ י ל
ר ו ב נ ח ת ל כ ל ה מ ש פ ח ה ע נ פ ה

נוכד ויטהם חדש!

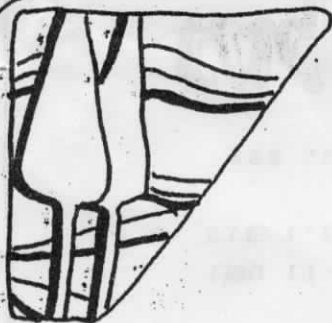
בן לתמי ורוני
נכד לג'מכו

מזל טוב ורוב נחת
לכל משפחת ויטהם הענפה

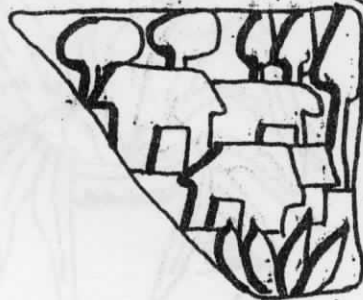

מזל טוב
ל ה ו ר י מ : א ב י ג י ל ו א מ נ ו נ
ל ס ב י מ : ש ו ל מ י ת ו ג ' ו נ י
ו ל ה ו ר י ה ס ב י מ : ח ו ה ו א מ י ל

רוב נחת לכל המשפחה הענפה

מה נשמע?

טוב, אז מה היה לנו השבוע?

- * גילה אומרת שלא גרוע מלפני שבוע.
- * אצל עידן הכל טוב, להרולד השמש זורחת, גם מחממת.
- 08:50 בבוקר, כבר אין ביצים רכות בחדר אוכל, "בשביל זה באתי ושילמתי", אומרת חברה מן המניין.
- * מיירון, פול וארנולד ועוד שני מתנדבים, נסעו לפאב בתל-אביב לצפות בטלוויזיה באליפות הסופר-בול (עוד כדור עגול). מספרים שפול חזר מדוכא כי פיטסבורג הפסידו. לא נורא, הוא בכל זאת קיבל צ'ופר והצטרף השבוע לצוות המרכולית.
- אבליון, אומרים לי, יצאה למפעל. חבל, היא דווקא היתה בסדר... רודה, מה דעתך? היית חושבת שפעם ינהלו את המרכולית 3 גברים צעירים ובני פ'...!?
- מהמרכולית מוסרים שיש בכל זאת שיפורים לטובתינו, ושוב שינו את שעות הפתיחה של אח"צ - 18:45 - 17:00. הרבע שעה החסרה האחרונה, היא שתמיד הכי מעצבנת. לא?!
- * אמנון ומרים המאירי באים לביקור בפברואר...
- * אילן ה' בינתיים מנהל מערכת יחסים של אהבה - שנאה עם מחשב (שקנה לבנו) ושלא אכפת לו ממנו בכלל.
- * נמצאו ה-20 ס"מ החסרים של הסיב האופטי. את החלק הפיסי סידרו מבזק ואז באו מטלרד לטפל בחלק הרגיש. עשו הכרות בין התוכנה לסיבים החדשים. לקחו 24 שעות של צירי תקשורת ונולד הקשר המחודש. עכשיו אנחנו שומעים הרבה יותר טוב בטלפון. יחי הקשר!
- * שועל במשק הילדים. אריה שחר אירח אותו בתוך מאורת חבית שירגיש בבית, ומאז באים ילדים, באים הורים וכולם מחכים ש"שושו" השועל יצא. קוראים לו, מחפשים אותו, אבל שושו מפחד. למה? ככה זה עם שועלים. הם יוצאים בדיוק כשלא מחכים להם.
- * בט"ו בשבט השנה, מספרת דינה, נסתפק בנטיעות וטיול טבע. בשולחן אחר, שמעתי שאהוד ושר מארגנים גם מסיבת ריקודים. נראה.
- * על כביש המערכת פורחות כלניות לבנות ושפני הסלע נהנים מהפריחה.

- * בצאן, מספרת קרול, עונת ההמלטות בעיצומה. אתמול נולד טלה במשקל של 8 ק"ג. וישנם גם תאומים ושלישיות. אבל מה"נגלה" הקודמת, אין לנו מספיק לרמזאן בשביל השכנים. "היינו יכולים להיות עשירים" נאנחת קרול.
- * בפרדס סיימו לקטוף אשכוליות ב-30 בדצמבר. בדרך כלל, מסיימים לקטוף בסביבות אפריל. שיא הסטורי מוסיף רוני ג' בגאווה. הכל עקב עסקה קבלנית מוצלחת.
- * בערערים? רוני ב' נפל מתחת למכסחת נתי. הוא דווקא נראה לי בסדר חוץ מזה שהוא הסתפר..
- * בחולה, אסף מספר, מכינים את השטחים לזריעת האביב. כמה רומנטי זה נשמע.
- * לגדי אין חדשות, אבל אורי המוסכניק סיפר לי שהם קיבלו טרקטור חדש (יד שניה) בצמחי מרפא.
- * מקס מספר לי בגאווה, שאדם מדר שוב משחק בתיאטרון. הפעם בקאמרי עם יוסי פולאק "בויטרו הגזלן". משהו כמו רובין הוד יהודי, אבל עם הרבה כלי זמרים שמחזיקים את העניין. ההצגה היא של הלל מיטלפונקט. ההופעות בקריית חיים. וג'וני פרנק מוסיף ואומר, שמיטלפונקט עושה בדרך כלל הצגות קונטרברסליות. (מהר כתבתי, כדי שלא אשכח את המילה).
- אגב, מוסיף ג'וני בחיוך, "ואני עוד פעם סבא". מזל טוב. אז בין מקס וג'וני, מי שמעוניין וכנראה זה כדאי לראות את ההצגה. פרטים אצל מקס וגילה.
- * רבסרן שמועתי ורעייתו, סיפרו לי, ששתי משפחות צעירות ו-2 בחורים צעירים, הודיעו על עזיבה. למה לא מדווחים לנו על כך?
- * מה קורה עם המזכירים שאלתי את מיכאל והוא לא רצה להגיב. לן ווינטרוב הוסיף ואמר ש"מה נשמע" זה A MINE OF MISSINFORMATION. לטיפולכם.
- * בראש פנה למעלה, באתר השחזור, במסעדת הבוסתן שבנוי סביב עץ תפוז, יש מלא תמונות/ציורים של האומן מרקי. הוא קורא לכם לבקר שם.

לכולכם שבת שלום
ושיהיה טוב.
שושנה

השבוע ירדו 38.2 מ"מ גשם

כמות המשקעים הכוללת עד עכשיו: 319.7 מ"מ

גשם

מהנעשה

בתרבות

היכוננו! היכוננו!

ביום שישי - 9.2.96. - בשעה 22.00

בחלק הקטן של חדר האוכל

מסיבת ריקודים 70 - 80

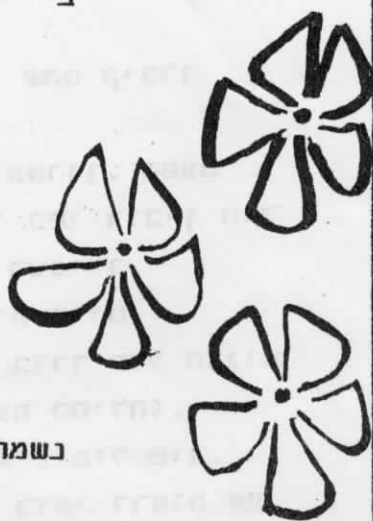
ארגנו נא שמרמטים...

בר בירה ומשקאות

עוגות וכיבוד בשפע

צוות המארגנים

נשמח לדאותכם בינינו -

לידיעת החברים: בית בלונד מיועד רק לחברים המקבלים

אורחים, מהארץ או מחו"ל. הבית במצב תחזוקתי ירוד ביותר, וכדי לשפץ אותו דרושות השקעות מינימליות.

במזכירות הועלתה הצעה שכל דייר ישלם 10 ש"ח ללילה, בתקווה לכסות בצורה זו את ההשקעות הדרושות.

כבר שמעתי מחברים רבים התנגדות להצעה זו, בטענה שהתקציב קטן מדי בין כה וכה, ובקושי מסתדרים. אך אם ההצעה לא תתקבל, דרוש תקציב לאחזקת בית בלונד מהמשק - בלי תקציב, שיהיה ברור לחברים, נצטרך מחוסר ברירה לסגור את הבית.

נקווה שלא נגיע לזה, אבל ככה אי-אפשר להמשיך.

פס מ.

בית בלונד

טומי ע.

מיכאל כ. מסר ל'דברי' כתבה שהופיעה בעיתון 'ידיעות' אודות פועלו של שר החקלאות, יעקב צור.

מכל הכתוב נראה לי ששר החקלאות עוסק בכיבוי שריפות, דבר שאיננו פסול, אך אני תוהה, כלום זאת הדרך? האם על ידי ריבים עם שר האוצר ושתדלנות אין-סופית אפשר באמת להיטיב עם החקלאים ולבסס את החקלאות? האם עתידנו החקלאי יהיה תלוי בטיב היחסים בין אישיות אחת לבין אישיות אחרת אשר בשלטון?

בעוד שבעבר נחשבו החקלאים ככובשי הארץ וכמלח הארץ, נושא לקנאה ולהערצה, הרי היום אין להם-לנו קיום מכובד, ונאלצים להיות סמוכים על שולחן של משרד פרוטקציוניזם, כדברי הכתבה.

בכך מפגרת מדינתנו אחרי מדינות תעשיות במערב. שם נחשב אורח חיים כפרי לערך לאומי, וכדי למנוע בריחת אוכלוסיה כפרית אל הערים, תומכת המדינה בחקלאות ובחקלאים בדרכים שונות. בארצות ההן גם מדברים על כלכלה חופשית וכוחות השוק וכו', אבל עם סייגים מג-בילים כשמדובר בחקלאות. כדאי, אולי, לשים לב שרוב העיכובים ביישום האיחוד הכלכלי באירופה נבעו מדאגת כל ממשלה לחקלאיה. איפה הם ואיפה אנחנו.

אבל גם שם יש והיו גופים תעשתיים ובנקאיים שהתאמצו לשבור את החקלאים, כמו אצלנו. ראה ערך: הסדר המושבים/קיבוצים. כאמור, תהיתי אם זו הדרך ושיתפתי אתכם בתהיותי.

תודה מאוחרת

מתנצלים מראש על האיתור,
ובכל זאת -
תודה מקרב ליבנו על
הברכות והמתנות לרגל הולדת
בננו עמרי סלע.
חן לכולם.
משפ' איתי, ענת ועמרי סלע

ברידג'
לכל
צור

הברידג' הוא באמת משחק "לכל הדורות", אומר אדי. בידח הלימוד בחוג הברידג' משתתפים, בין היתר, בני 70+ ובני 11! (כולל אם ובנה). ועוד ראייה - אדי קיים בב"ס 'כדורי' תחרות ברידג', הראשונה מסוגה בתולדות העם היהודי - בין מורים לתלמידים! עד כה ידיהם של המורים על העליונה. מי יודע מה יהיה מחר?

בעלי הכלבים לאיניהם

(קטעים מכתבתה של דבורה בן-שאול בג'רוסלם פוסט)

הטיפול בכלבלב - עניין משפחתי

אחרי שהופיעו בחדשות מספר סיפורים בהם כלבים התקיפו בני משפחה של בעלי הכלב, שכנים, או אפילו עוברים ושבים, קיבלתי פניות מאנשים רבים המתלבטים בבעיה - איזה סוג של כלב כדאי לקנות.

על בעלי כלבים בפוטנציה לדעת מה סוג הכלב שהם רוצים, מה תנאי החזקת הכלב, אפילו את מזגם האישי יש לקחת בחשבון. ישנם כלבים מתאימים לעבודה (רותוויילר, דוברמן, ואפילו כלב-רועים גרמני. כלבים אלה יתקיפו לפי סימנים, ועל בעל הכלב נופלת אחריות כאילו יש ברשותו אקדח טעון! כלבים אלה נהדרים, למי שיודע לאלפם ולטפל בהם לפי צרכיהם. בדרך כלל כלבים מהסוג הזה סרים לפקודת איוש אחד בלבד, ואין לשאר המשפחה אפ-שרות לפקד עליו. כלב כזה מסוגל לנבוח אפילו על בעליו אם הוא מתקרב אליו בשעת אכילה.

התוצאה בדרך כלל ששאר המשפחה (ובמקרה שלנו קרי המשפחה הקיבוצית) חייב פחד מסויים מפני הכלב. אין להשאיר "כלב עבודה" לבד בחברת ילדים קטנים כשהם משחקים. הכלב עלול לתרגם את המשחק כ'התקפה'.

כלבים מזנים אלה צריכים להיות קשורים ברצועה באופן קבוע ולהשמע ללא עוררין לשתי פקודות עיקריות "ל"א" ו-"ש"ב".

אין לתת להם להסתובב ללא רצועה.

"כלב משפחה" אידיאלי יתאים את עצמו לתנאים המשתנים במשפחה - הולדת ילד נוסף, יציאת אדם מהבית לתקופות שונות. ועוד.

הודעה

פחי האשפה המפוזרים במשק סופקו בזמנו על ידי המועצה האזורית. הפחים מתבלים והולכים, והמועצה חדלה לתקן אותם. כמו כן, הוחלט במועצה לא להחליף אותם בפחים חדשים אלא לעבור למיכליות אשפה גדולות, כדוגמת המיכלית מאחורי המטבח.

ההחלפה תהיה תהליך שיימשך כמה שנים, אבל היא תתחיל כבר השבוע. הדבר יחייב שני שינויים שעל החברים להתרגל אליהם:

(א) המיקום יהיה שונה מהקיים, כדי שהמשאית תוכל להגיע אל הפח בזווית הנכונה.

(ב) המרחקים בין פח לפח יהיו גדולים יותר - דבר שיחייב ללכת יותר רחוק כדי לסלק את הפסולת.

יחד עם זה אני חוזר ומזכיר, שקל וכדאי לעשות קומפוט מכל פסולת רטובה...

בהצלחה, טו מ

כן?

לא?

בחירות מקדימות (PRIMARIES)

קדחת הבחירות בעיצומה. כל מי שרוצה וחושב שהוא או היא ראויים להיות חברות) כנסת מגיע לסניפי המפלגה לנסות לשכנע בהופעתו, אישיותו ואופן דיבורו, שאין טוב ממנו. כך יהיה אצלנו, ואותם חברים שהתפקדו למפלגת העבודה יוכלו להתרשם, להחליט ובבוא היום, להכריע.

תהינה שתי רשימות להצבעה המקדימה: הארצית והמחוזית. בארצית יתמודדו חברי כנסת שישבו כבר שתי קדנציות בכנסת. במחוזית (התק"ם והמגזר הערבי נחשבים למחוזות, למשל) יתמודדו החדשים או מי שישב בכנסת האחרונה בלבד. חגי מרום יתמודד ברשימה הארצית ואלי גולדשמידט במחוזית. לתק"ם הוקצו שני מקומות, שאולי אולי יהיו ראליים אם מפלגת העבודה תזכה ל-40 מנדטים. אחד בעשיריה השניה ואחד בעשיריה הרביעית. כל אחד שמכיר את עבודתו, סבור שאלי גולדשמידט ראוי להבחר שוב לכנסת הבאה. על המקום הנוסף מתמודדים כמה חברי קיבוץ, וקרוב לוודאי שכל אחד יופיע אצלנו או ביישוב קרוב אלינו. חלק מן המשחק הדמוקרטי-פוליטי הוא להשפיע באמצעות קלפי. רצוי שכמה שיותר חברים יגיעו למפגשים אלה, כדי שהחלטתם בעד מי להצביע תהיה מבוססת.

היכוננו למירוץ. אריק א.
(רכז סניף מפלגת העבודה בכפר הנשיא)

חבל לי

באחד מסיבובי ה'מה נשמע' שלי שמעתי שרוני גוטר ואיריס עוזבים את הקיבוץ.

אני את רוני מכירה צמוד מכיתה ח' בערך. רוני א ו ה ב את הקיבוץ. רוני בחר לחיות כאן. רוני תורם בהיותו כאן. אז למה? אני שואלת אותו. זה בגלל איריס?

ובכן, באמת טרם נמצא פתרון להכרזת האימהות הצעירות ש'מסרבות' לתקנון המחודש שחופשת-לידה היא חמישה חודשים בלבד. אמהות אלה רוצות שנה. (המשפחה מתקיימת ממשכורת הבעל בלבד.) אני אישית חושבת, למה לא?

גם בעיר ישנן נשים כאלה (משונות) שלוקחות מדי פעם פסק זמן, כדי לגדל את הילדים בבית. זו החלטה של משפחה. אבל אז כמובן משלמים למטפלת ועוזרת, הכל בהתאם לאפשרויות הפיננסיות.

התקציב של רוני בלבד לא יספיק, כנראה, לממן את מחיית הבית במקרה זה. רוני נאלץ לעזוב את הקיבוץ ביחד עם משפחתו, לא כי הוא כועס (בירדתי) כי אם מפני שמהסיבות הכי בנאליות הוא חייב להצטרף לאישתו, אם הוא מסכים לדעתה ואם לאו.

אז למה זה בכל זאת מפריע לי? (ולעוד מספר אנשים לא קטן, אני משערת) כי חבל לי שרוני לא יהיה כאן יותר. דווקא מישו שחי כאן מבחירה, עוזב את הקיבוץ "כי אי-אפשר לגשר על הפערים".

אני אישית צריכה לדעת שניסו מטעם המשק - המוסדות אם תרצו - לגשר על הפער. נדמה לי שאנחנו מוותרים מהר מדי על בנים צעירים שלנו, ובשל רעיונות שנראים היום חדשניים וחוצפניים, ובטח אחרי המבול אפילו ייכנסו לתקנון.

זכור פרשיות כגון: רופא עור שיצא בזמנו, רופאת שיניים, אומן, איש צבא קבע - כי הקיבוץ אז לא ידע להתמודד עם אינדיבידואליזם.

שושנה ש.

איך זה כאן היום?!

😊 צד הדמם וצד הצוק ☹️

על הטבע שמסביבנו - ושמירתו (3)

נוסטלגיה רומנטית המציגה את העבר בצבעים ורודים בלבד אינה לטעמי. תקופת "המדינה בדרך" לא היתה כולה גבורה ומדורות לאור הירח. בשנות העצמאות הראשונות התרחשו פרשיות קשות. מימי מנסורה החביבים, על רקע החרמון המושלג שזה עתה גילינו ואווירת החלוציות, אני זוכר גם סימנים שמהם אפשר למתוח קוו למה שקורה היום. כבר בימיה הראשונים של המדינה, התחילו להסתמן מגמות שונות, גם אל הנוף והטבע. לדור הצברים שהתחנכו על "אהבת הארץ דרך הרגליים" היתה במה שמעליה הם ביטאו את הקשר לטבע. בתחנת הרדיו הלאומית "קול ישראל", התחלתי להאזין - נדמה לי יחד עם כל עם ישראל דאז (600 אלף ומשהו...) - לשיחותיו של עזריה אלון מבית השיטה. התלהבתי מידענותו המופלגת בכל פרט בוטני וזואולוגי. הוא גם גילה לנו אוצר בלום של מילים ומושגים על החי והצומח מן התנ"ך וספרות חז"ל. עזריה אלון היה דוגמא למחנכים רבים בארץ - ואני ביניהם - עם הדגשים שספגנו ממנו על אהבה לטבע, ליהדות ולכבוד האדם, כמעט כמיקשה אחת.

ב-1951, התחלתי ללמד את חברת הנוער הראשונה, ילדים עולים מעירק, פרס, מרוקו, רומניה והונגריה. ניסיתי להעביר להם ערכים אלה כ"שלנו", החברה הקיבוצית-ציונית-סוציאליסטית-הומניסטית (סליחה...). אז התברר לי שגם אצלנו, יש מגמות שונות ואין תמימות דעים, לא בתחום הרעיוני ולא בגישה לטבע. כפר הנשיא, ישוב צעיר וללא נסיון, שאף להיות פתוח לרווחה וקיבל אנשים בעלי רקע שונה. לא כל החברים ראו בחינוך ילדים עולים משימה שלנו ועל רקע זה היה מאבק יומיומי. אחדים חשבו שחינוך ליהדות הוא גלותי, ששימור שרידי העבר איננו מצדיק מאמץ ושהנוף הוא בעיקר מכשול בפני פיתוח. במשך השנים, גם מחנכים ואנשים מודעים לערכי טבע התקשו לעמוד כנגד אדישות הרוב מצד אחד, וחוסר הרגישות לסביבה של בעלי הסמכות, מאידך.

היום, הרושם הוא שגם עזריה אלון התמסד. האהבה והזהירות של דור הפלמ"ח כלפי "כל ציץ ופרח" לא עמדו היטב בשיני הזמן. (אולי נשאר מכך שריד כלשהו בהתעקשותם של כמה ותיקים... לא לדרוך על הדשא). מתעצם והולך מאבק בין רוב הציבור, המקבל את הנופים, מרבדי הפרחים והציפורים הנודדות כ"מתת אלוהים" מובנת מאליה ובין שוחרי הטבע, המנסים להגן ולשמר, בהצלחה חלקית בלבד. כפר הנשיא הרגיש על בשרו כיצד ארגון, אפילו "ירוק" בכל מאת האחוזים, יכול לנקוט בעמדה המזיקה לעצמו ולמטרות הצודקות שלו. עם זאת, יש לחברה להגנת הטבע כמה זכויות והישגים יוצאים מן הכלל. הודות לה, ישראל נחשבת למדינה מתקדמת בשימור הטבע ובשיקום אתרים. אבל הכל יחסי. בארץ ובעולם, בטון מכסה את הנוף ללא הפוגה וגזים רעילים נפלטים מכל עבר. כבר נהרסו פניני טבע ואוצרות שלא יחזרו לעולם - והתהליך נמשך בעוצמה גוברת והולכת. ברקע, מתחיל לבצבץ חשש אמיתי - גם אם לא מידי - להמשך יכולתו של האדם לשרוד על פני האדמה ונשאלת שאלה גורלית: האם יש פיתרון?...

ז'ק

ט"ז בשבט תשמ"ו (1986) מר הרולד דיבולט
ט"ז בשבט תשמ"ט (1989) מר זליג חנין
כ' בשבט תש"ן (1990) מר סידני פרידלנד

"יועות אחרונות"

חידוש תיירותי ישראלי: צימר בדואי. לא באוהל של שבט נודד, אלא בבית אבן מהודר בגליל.

בצמד הכפרים הברואיים טובה-זנגרייה, השוכנים על הכביש המוביל לראש-פינה ומאכלסים כ-5,000 בדואים, החליטו להיכנס לתחום התיירות בכלל ולתחום האירוח הכפרי בפרט.

בשלב זה התקינה משפחה אחת, משפחת חסנה, צימרים בקומה השנייה של ביתה, שם היא מציעה ארבעה חדרי שינה בתוספת סלון המצוייד בטלוויזיה ובספות.

מחיר הצימר הברואי הוא 120 שקל ללילה, בתוך ספת 40 שקל על כל ילד, כולל ארוחת-בוקר מסורתית עם פיתות בועתר מתוצרת הבית, לכנה וזה עם נענע.

כמועצה המקומית טובה-זנגרייה מוסיפים כי משפחות נוספות מעוניינות להיכנס לאירוח כפרי. "לצערנו היה דים עדיין חוששים לבוא ולהתגורר אצל בדואים. אנחנו רוצים שידעו, כי הברואים מוכנים לקבל אותם כסגר פנים יפות ולכבד אותם, ממש כמו המארחים בצימרים היהודיים."

אמלָּ וּסְהִלָּ

אנחנו לא תמיד זוכרים גם להעריך את הדברים הטובים והכוונות הטובות של חברינו!

ברצוננו להודות לשמעון פ. שעובד מזה תקופה במכבסה.

מאז כניסתו לעבודה, הכל מתנהל כשורה - אין עיקובים בנאגלות הכביסה. ישנה עבודת צוות טובה ושיתוף פעולה.

בהחלט נעים לעבוד איתכם.

לשמעון, פם ופיליס - תודה

פרל ודיאן

כמה מילות תודה

בתחרות "הפרס הגדול", שנערכה במשגב-עם לפני שבועיים בהשתתפות טובי השחינים בארץ, זכה שילון איילון במדליית זהב במקצה 400 מ' בתוצאה 4.55 דקות.

הישג זה הקנה לו את התואר

שחיין הנוער המצטיין ופרס כספי של 250 ש"ח.

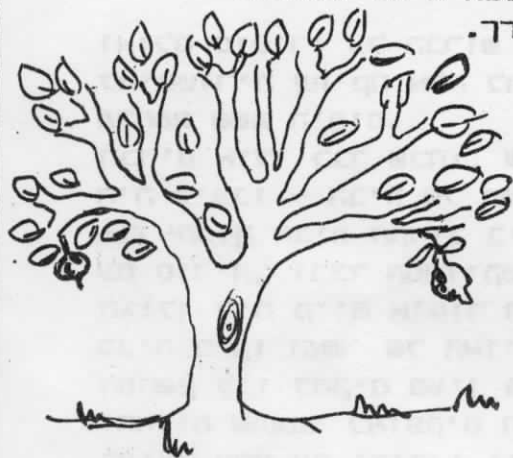
העץ האהוב עלי

העץ האהוב עלי בסביבתנו הוא העץ הקטן העומד בקצה המרפסת שלנו - פניו לגולן ולהרי לבנון.

סיפורו מתחיל לפני כ-15 שנה, כשניטע בטי"ו בשבט, וכשבעקבות המעשה נשלח מכתב למש' רייז בוילניוס בברה"מ, ובו בישרנו שהעץ יהיה של משה בן ה-7, וכאשר יעלה ארצה יוכל לקטף מלימוניו.

העץ הקטן והמסכן לא השתרש יפה, ובמשך השנים העברנו אותו פעמיים - כמו שנאמר "משנה..."

בינתיים מש' רייז לחמה את מלחמתה, כדי להגשים את חלומותיה - עליה והשתרשות בארץ. אבל עברו השנים, ובשנה ה-18 להתחלת מאבקם לא ראו, ולא ראינו אנו, אור בקצה הדרך.

העץ היה באותו הזמן בן 8, וטרם נתן פרי.

יום חמישי אחד חזרתי הביתה והלכתי לבדק, והנה קרה נס - לימון קטן וחמוד בצבץ מתוך הענפים, ושמחתי היתה גדולה.

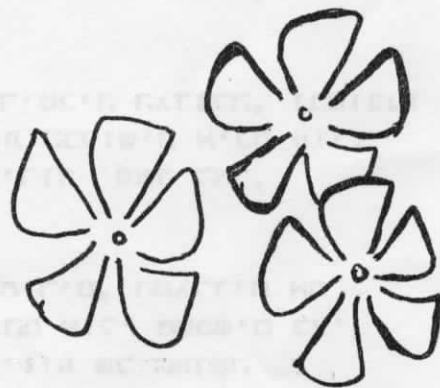
למחרת בבוקר ב-6.00 הדלקתי את הרדיו - "למשפחת רייז מוילניוס אושרה היציאה מברה"מ..." השמחה היתה גדולה ואחרי כמה שבועות נפגשנו בירושלים. סיפרנו על העץ ובכינו יחד.

מאחר ובמשך השנים הארוכות המשפחה פנתה לדת, וחזרה בתשובה, לא זכינו לארח אותם אצלנו ולהציג את העץ.

אולי לניתוק זה יש קשר לעובדה שאחרי שנתיים, שבהן קטפנו כמה לימונים, העץ התייבש והתחיל לתת אשכוליות אדומות בשפע.

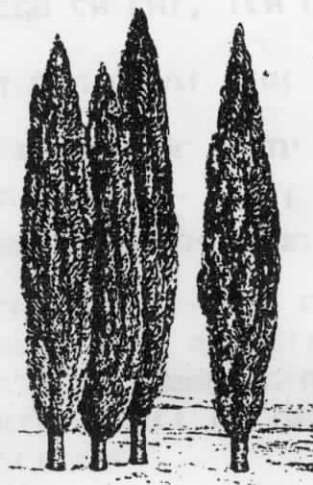
ועכשיו אנחנו מחכים בקוצר רוח לדאות כי לפני כמה ימים שוב ראינו לימון. האם יקרה עוד נס?

רינה כ.

על עצים ועל צלחם.

הברוש - בצעירותי למדתי בבית ספר תיכון עיוני, בית ספר קתולי. המורים הנזירים לא נתנו לטבע כל סיכוי "להפריע" לנו בלימודינו ההומאניים, ואולם מורה אחד בשם הברפלד דווקא בהוראתו את ההיסטוריה, עשה לנו היכרות. הוא כינה את הברוש - הידיד והמלווה הקבוע של ארץ הלבנון. הוא סיפר לנו בהערצה ללא גבול, שהדלתות הגדולות של כניסיית סנט פיטר ברומא עשויים מעץ הברוש. כמו כן גם הארמדה, צי האניות של פיניקיה העתיקה, וגם ארגזי המומיות שבהם הטמינו המצרים את גדוליהם, היו בנויים מעצי ברוש. היוונים ראו בצורתו של עמוד דק, השואף אל על, סמל היופי האנושי, וגם של המוות ולפי האגדה זראטוסטרא נטע ברוש בגן-העדן, כעדות להדרה של האלילה אהורה.

ואולם סיפורי על הברוש אינו קשור כלל להיסטוריה עתיקה אלא לתקופה שלפני מלחמת ששת הימים.

חברים אולי כבר שכחו, שבאותם הימים היה ביתנו - הבית של משפחות וינטראוב ובן-חנוך הבית הקרוב ביותר לקו הגבול עם סוריה, ובצד הפרויקט על הרכס מול הגולן היה קיים איסור חמור, ששלל כל בניה ב'קו האש' של האויב. לכן לא פעם התחשק לנו להקים מעין מחיצה בינינו והאיום שמעבר לאופקים המאיימים. בעיצה אחת עם ידידנו יוחנן ז"ל, התחלנו לנטע שתילי ברוש לצידה של ערוגת הוורדים (גם כן ז"ל), צפון-מזרחה לביתנו, ולצדי המדרכה.

"כאן תהיה 'שדרת רומטשילד' של כפר הנשיא. אז אפילו אם לא נהיה רומטשילד, לפחות תהיה פה שדרה. משום מה גם הקפנו את הבניין של כיתת 'חרמון' בשתילי ברוש.

היינו שבעי רצון מאד מעמלנו. משום מה הרגשנו בטוחים יותר, וגם כפריים יותר, מוקפים בעצים תמידים. כי 'כל האילנות להנאתן של הבריות נבראו'.

מלחמת ששת הימים בילינו בשליחות חינוכית בבריטניה הגדולה, ובשובנו הביתה, התאכזבנו מרות, כשנוכחנו לדעת שמרבית הברושים אינם עוד. בתקופת המלחמה היה צורך להעביר רכב כבד במהירות מצד לצד, והברושים לצדי המדרכה עיכבו את התנועה.

מכל שדרת הברושים נותרו רק שלושה עצי מחט תמידים, המגרדים את הרקיע בחזית הצפון-מזרחית של ביתנו. עכשיו הם אולי משמשים כעין עוגן לביתנו, הדוקד וזע עם כל תנועה גיאופיזית של האדמה הוולקאנית של כפר הנשיא.

סיפור
עץ עץ
קאן...

לפני כ-16 שנה, כשעברנו לגור בפרויקט החרמון, קנינו שתיל קטן של עץ קומקווט (תפוז סיני) בחנות מול הכניסה הצדדית לתחנה המרכזית בתל-אביב. חזרנו איתו באוטובוס (מס' 841 בזמנו). נטענו אותו בזהירות בגינה, ועקבנו אחר צמיחתו בעניין ובדאגה. במשך השנים השתיל צמח ונתן פרי במועדו. היום אנחנו שומרים את העץ בגובה של כ-1½ מ' וברוחב דומה, וכל שנה בעונה זו הוא נותן לנו יבול של כ-20 ק"ג פרי, שאפשר לאכול טרי או להכין ממנו ריבה טעימה ביותר.

מה יוצא דופן בסיפור זה, אתם שואלים? אז ככה - יש טוענים שלעשבים ולעצים יש תחושות משלהם, ואפשר ליצור מן קשר עימם, ללא מילים, קשר רגשי מיסטורי. אינני יודע אם זה נכון או לא, אבל כל החיים הרגשתי שלכל עץ יש אופי משלו - בדרך כלל נעים וידידותי.

לעץ הקומקווט שלנו בהחלט יש אופי - אופי של אהדה ושל רוחב לב. אני מרגיש שהוא שמח, כשקוטפים את פריו, והוא מרגיש טוב כשהוא נותן הנאה להרבה אנשים דרך הפרי. אנו קיבוץ חילוני, אבל אין זה מונע מאיתנו להאמין בבורא עליון. דרך העץ הקטן שלנו מרגישים קרובים אליו ולמעשיו.

לכן אני מכנה את העץ הזה "עץ הקודש". אלן א.

"מדוע אין אצלנו ציפורים?"

האם תוכלו לתאר לעצמכם את כפר הנשיא ללא עצים? תדמינו מטפלת צעירה, המטיילת עם הפעוטון שלה (צילה, צביה, שמעון ועוד כמה) בחודש אוגוסט, מחפשת נואשות פיסת צל, כדי להשיבם ולתת להם ארוחת עשר. ואין.

יש כבר עצים פה ושם, למשל החרוב ליד הגנון של אז (יד שנייה של היום), אבל הם בקושי מגיעים לגובה של הילדים עצמם. היינו נסחבים ל"בית המוכתאר" (מנסורה) כי שם היה אפשר לנוח בצל האיקליפטוסים הבודדים בסביבה.

אני זוכרת, כשהתחלתי ללמד קורס גננות, וביקרנו בטיול טבע במשקי הגליל המערבי. כמה קנאתי בהם על שפע הציפורים שהתעופפו שם. לא הבנתי למה אצלנו רואים בקושי דרור או שניים, ואיזה עורב בודד. רק שנים אחר כך התברר לי, דבר שהיה צריך להיות ברור גם לפני זה. ציפורים יושבות על עצים. אין עצים. אין ציפורים.

מאז השתנו הדברים - לא רק בטבע, אבל זה נושא אחר... - וכל בוקר מתעוררים לקולו המסתלסל של הבולבול, וצריחותיו של השלדג.

וטפינו נהנה מן הירק ומן הצל, ואפילו לא מודע לזה שפעם הנוף היה שונה. וכך כמוך, צריך להיות.

א נ ג ה

מועצה אזורית הגליל העליון

22 אפריל 1996

לכבוד
המנהל הכללי
קיסריה

קורס למסייעי ילדים

תקנה 84 (ב) קובעת שבכך מסוג אוטובוס
זעיר, מסחרי, רכב מדברי, טיולית, רכב
סיור, מונית ואוטובוס.

"לא יסיע אדם קבוצת ילדים שגילם עד 14
שנים, המונה 9 ילדים או יותר, אך לא
למעלה ממספר הנוסעים הנקוב בתקנות המשנה
האמורות, אלא אם כן כידיהם היתר מאת רשות
הרישוי להסעת קבוצה, לאחר שסיים בהצלחה
קורס למסייעי ילדים שאישרה רשות הרישוי".

בקורס יפתח הקורס במועצה בשעות הערב,
הקורס בין 2 מפגשים (4 שעות בכל מפגש)
מחיר הקורס 90 שקלים למשתתף.

בסיומו יקבלו המשתתפים תעודה מטעם משרד
התחבורה.

להרשמה נא להתקשר לאגף בחברת לחקלאות ד-947376

נא לתלות על לוח מודעות !!!

ב כ ר ה

שבתאי ויזמן
קצין הבטיחות

כל הנהגים בעלי רשיון ט-03 ולמעלה חייבים להשתתף בקורס זה.

אם יהיו מספיק חברים ברשימה, תהיה אפשרות לנהל את הקורס פה.

דף להרשמה ייתלה מעל מכונת הצי לוס.

1 במרץ 1996

מס' 106

דו"ח ישיבת המזכירות מס' 70

מתאריך 21.1.96

נוכחים: שבי, רובי, דייב, אורי, שמחה, רחל, נועה, רפי, שרית, אריק, מיכאל.
חסרים: יונתן, תמיר

סדר יום: השכרת דירה לעתונאי

חופש לידה

שונות

השכרת דירה לעתונאי - חברים במזכירות ציינו בחיוב את הנוהל של וו. השכרת

דירות לפרסם את המבקשים לשכור דירות לפני גמר המשא ומתן אתם.

אחרי הפרסום בדברי הכפר שהולכים להשכיר דירה לעתונאי, כמה חברים

ביקשו דיון במזכירות, בהרגשה שעתונאי שחי אתנו יומיום עלול לפרסם

דברים שמן החכמה שיהיו פנימיים בלבד.

איילת ואשר הסבירו שאיתן גליקמן העתונאי שעליו מדובר שהה שנה בחולתא.

איילת דברה עם מזכיר חולתא, והדו"ח שלו היה מאד חיובי, לא רק שהוא

לא פרסם ענייני הקיבוץ אך גם עזר בהוצאת העלון ובשטח החינוך.

סוכם - לאשר את החלטת וו. השכרת דירות.

חופש לידה - מאחר שהאספה החזירה את הנושא לשם מחשבה שניה, התקיים דיון נוסף

במזכירות בהשתתפות עירית, טרי, ואיילת.

סוכם - להציע מחדש את ההצעה שהובאה לאספה דהיינו - לכל אמא תהיה

האפשרות לבחור בין שני מסלולים, או לקחת חופש לידה לתקופה של שלושה

חדשים כמו היום ולהוסיף שעות עבודה בהדרגה כמו היום, או לקחת חופש

לידה לתקופה של ששה חדשים ואז להתחיל לעבוד מלא. המזכירות הטילה על

וו. כוח אדם יחד עם צוות מגיל הרך לעבד את הפרטים הטכניים.

בחירת מזכיר - המזכירות הטילה על מיכאל לגמור את הסיבוב בין החברים שהוצעו

כדי שנוכל להגיע לבחירה בקלפי בהקדם המירבי.

שונות - מיכאל הודיע שעמוס ניצן ומשפחת רוני גושר הודיעו על עזיבה.

רשם - מיכאל

הודעה מטעם המזכירות:

בחירת מזכיר - מיכאל שוחח עם החברים שקיבלו את רוב הקולות מתוך רשימת

השמות שחברים הציעו למזכיר/ה.

חלקם סרבו להציג את מועמדותם, שרה דבולט הסכימה, ואילו צילה בו רשף

ושריטה סינה ביקשו זמן עד סוף השבוע לבירורים שונים כדי להגיע להחלטה

באם יציגו את מועמדותן במשותף.

מצוות המרפאה

פנקס חבר

חברים שאיבדו או זרקו את פנקס החבר שלהם, מתבקשים ליצור קשר עם דורית במרפאה. תודה!

מרפאת רופאה

החל מיום ב' 5.2.96, מרפאת רופאה תתקיים בימי שני אחה"צ 15:00-17:00 עם מרפאת אחות (שלא תיפתח בין 14:00-14:30).

כן תתקיים מרפאת רופאה בימי רביעי בבוקר 7:00-10:00. מרפאת אחות תפתח ביום זה בשעות 10:00-12:15 ו- 14:00-14:30.

מקוות שתרגלו לשינויים במהרה.

כרטיסים מגנטיים - בריאות וחינוך מיוחד

אין להתקשר לאחות תורנית או לדורית אחרי שעות העבודה לקבלת כרטיסים. ניתן לבוא בשעות הבוקר. כמו כן, רצוי לא לבוא ברגע האחרון מפני שלא תמיד אנו נמצאות בתוך המרפאה, ואז אנו לא נבוא במיוחד.

תודה על שיתוף הפעולה,

צוות המרפאה

PARENTS - PAGE

NEWS OF THE WEEK

- * Eddie Nemenov, who has been teaching bridge all over the north of the country for a number of years, tells of a competition between teachers and pupils at Kaduri Agricultural School - the teachers won (just), and as he says: "Bridge really is a game for all ages - from 11 to 80!"
- * Tommi says that in the near future the District Council will be replacing our good old dust-bins with larger ones, of the kind at present being used outside the kitchen. This will mean a smaller number of bins, less collections and, in some cases a longer walk to the nearest bin.
- * Three of our American 'youngsters' (Arnold, Paul and Myron) went to Tel Aviv specially, in order to see Superball (Is that right?) competition on television... Paul didn't even win (he's from Pittsburgh).
- * Evelyn has started work in the factory, after helping to get the new system in the Chadar Ochel off the ground.
- * The lambing season is in full swing, with twins and even triplets amongst the young ones. One of the lambs weighed 8 kilo.
- * All our grapefruit have been picked now - a record achievement. The earlier one gets them on the market, the better.
- * Adam Mader is taking part in a new play by Hillel Mittelpunkt - a controversial Israeli playwright.
- * Anybody visiting the Inn in Rosh Pinah, will see a number of Marky's paintings and drawings decorating the wall.
- * On Monday (the Tree Festival - Tu Bish'vat) we shall plant a number of saplings near the children's houses. If you would like to participate, come to the children's playground at 16.00.
- * If one can believe the newspapers, we are going to have competition for our B & B soon - from our neighbours at Tuba. Well, why not? They also have to make a living.

Even with the rains of the last few days we have only reached 320 mm - very poor for this time of the year.

